

*Sygn. akt IV Ka 57/15*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 27 marca 2015 roku.*

*Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:*

*Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior (spr.)*

*Sędziowie SA w SO Stanisław Tomasiak*

*SO Tomasz Ignaczak*

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Olczyk

*przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak*

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 roku

sprawy **D. M. (1)**

oskarżonego z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 3 grudnia 2014 roku sygn. akt VI K 454/14

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 2 kpk, art. 624 § 1 kpk **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyła pkt 4 zaskarżonego wyroku o zaliczeniu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary grzywny;**

**w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**

zwalnia oskarżonego od zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 57/15

## UZASADNIENIE

D. M. (2) został oskarżony o to, że w okresie czasu bliżej nieustalonym od kwietnia 2014 r. w miejscowości (...) gm. P., na terenie ogrodzonej posesji, wbrew przepisom ustawy uprawiał jedną roślinę konopi indyjskiej, inną niż włóknista, tj. o czyn z art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2012 r. poz. 124). Jednocześnie Prokurator Prokuratury Rejonowej w Radomsku wniósł o skazanie D. M. (1) w trybie art. 335 k.p.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat oraz dozór kuratora sądowego w okresie próby.

Sąd Rejonowy w Radomsku wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 roku w sprawie VI K 454/14 uznał oskarżonego D. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2012 r. poz. 124) i za to na podstawie art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat, oddając D. M. (1) w wyznaczonym okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2012 r. poz. 124) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/245/14 na karcie 19 pod pozycją 1.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył D. M. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia 19 kwietnia 2014 roku ustalając, że każdy dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy 2 stawkom dziennym grzywny.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 434,60 złotych tytułem obowiązku zwrotu wydatków postępowania.

Apelację w przedmiotowej sprawie wniósł Prokurator Rejonowy w Radomsku, skarżąc wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść D. M. (1). Apelacja, wywiedziona z podstawy art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k., zarzuciła wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego – art. 63 § 1 k.k., polegającą na zaliczeniu D. M. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sytuacji gdy sąd w wyroku nie orzekł wobec oskarżonego kary grzywny.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie zaliczenia oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

#### SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej uwzględnienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku.

Oczywistym jest, że zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k. sąd na poczet orzeczonej kary zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny.

W przedmiotowej sprawie oskarżony D. M. (1) faktycznie był zatrzymany od dnia 18 kwietnia 2014 roku do dnia 19 kwietnia 2014 roku. Jednakże w przedmiotowej sprawie, Sąd Rejonowy w ogóle nie wymierzał oskarżonemu kary grzywny i dlatego też zaliczenie powyższego okresu na poczet kary grzywny było bezprzedmiotowe. Zaliczenie to było wynikiem zwykłej pomyłki, aczkolwiek nie podlegającej sprostowaniu w trybie art. 105 § 1 k.p.k. Należało zatem zgodzić się z zarzutem apelacji, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny i wymierzył karę adekwatną do stopnia zawinienia D. M. (1), jednakże nieprawidłowo zaliczył okres zatrzymania oskarżonego.

Dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uchylił punkt 4 zaskarżonego wyroku, dotyczący zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, a w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy.

Mając na uwadze względy słuszności, na podstawie przepisów powołanych w sentencji wyroku, Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, którymi obciążył Skarb Państwa.